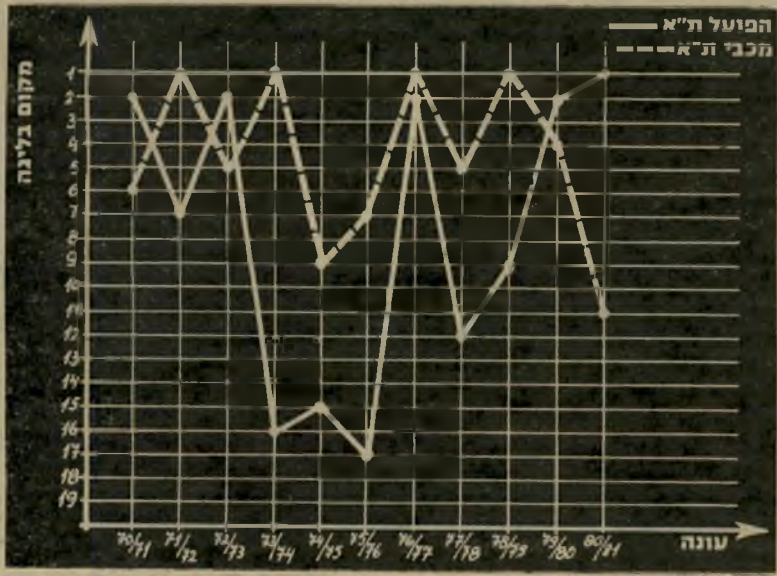

כדורגל

רת הכרטיסים, ובכך מגדילה את הרווחים ומעשירה את קופת-האגודה. האוהדים הנלהבים הם שמעלים או מורידים היום קבוצות בכדורגל.

מסורת יריבות

5 פני שנים היו בארץ רק שלוש קבוצות כדורגל. הפועל תל-אביב הייתה המפוארת מכולן. אז התחרו מרדכי ויעקוב מאייר (כלבו שלום) ושלמה פולייקוב (אבא של פולי מהגשש) בעיקר נגד האנגלים, שהיו בארץ. הם שיחקו עם כל הנשמה למען אגודת הפועל. האווירה בקבוצה הייתה מישפחתית, וכל תל-אביב ליוותה את קבוצת הכדורגל בהערצה רבה. כשאגודת מכבי הקימה גם היא קבוצת כדורגל, החלה מסורת היריבות שבין שתי הקבוצות, הנמשכת עד היום. עד שנת 1970 זכו לסירוגין שתי היריבות בעליונות. הם יצרו שני מחנות אוהדים קנאים, שהיו לחלק בלתי-נפרד מעצם התחרות הספורטיבית בכדורגל. הורים, שידעו שאגודת הפועל היא בעלת מיתר קני ספורט טובים, שלחו את ילדיהם להתאמן דווקא באגודה זו. הצבע האדום של חולצת הספורט בהפועל קסם לילדים

קשות עברו על קבוצת הפועל תל-אביב. המועקה נבעה בעיקר מתחושת הנחיתות שלהם בפני מכבי תל-אביב ביריבות העירונית. מועקה זו העסיקה את ההנהלה, האוהדים והשחקנים. (הגרף מדגים הישגי הקבוצה).

11 שנים

להבהיר ולהרגיז את אוהדי הפועל. "פחדנו לצאת לרחוב, פן ניתקל באוהד מכבי", נזכר שאר ישוב, "לפני הדרכי התפללנו לגמור מישיחק רק בתיקו. כך זה היה גם בשנים שהיתה לנו עליונות על קבוצת מכבי". כשקבוצת הפועל הפסידה, לעגו לשחי-קניה, כשניצחו, חיכו להם אוהדי מכבי עם גרופים קמוצים. מילחמת האוהדים דמתה לפוגרום.

עסקנים פוליטיים

הפועל התלוננו השחקנים שהנהלת הקבוצה מזניחה אותם מבחינה מיקצועית. הם נחשבו לשחקנים שהגיעו להישגים מרשימים בספורט, אולם האחראים עליהם היו שליחי מיפלגה שלא הבינו בספורט. ב-1966 ביקשו שחקני הפועל לנסוע לאנגליה, כדי לחזות במישחק הקבוצה האנגלית וללמוד ממנה לשחק. אך העסקנים העדיפו נסיעה לאמריקה. "כן, הנסיעות לחוץ-לארץ הן הרווח המהנה ביותר שהיה לנו", מסכם בצער שאר ישוב, "אבל העסקנים המיפלגתיים ראו בזה רק טרמפ של כסף". בשנות ה-50 הגיע למיגרש הפועל שחי-קן צעיר בשם דויד שווייצר, ששיחק בתפקיד מגן בקבוצת הכדורגל, במילחמת-השיחור הוא נפצע קשה, והיה ספק אם יוכל לחזור לשחק, אולם שווייצר הרחיב את המשימה אפשרית. בקאריירה הארוכה שלו הוא שיחק בנבחרת ישראל והיה גם מאמן הנבחרת. הוא הירבה לנסוע לחוץ-לארץ כדי ללמוד כדורגל מיקצור עי ברחבי-העולם. כשבנו החל לשחק, ותגלה ככוכב על מיגרש הכדורגל, הוא דאג שישחק בקבוצת מכבי, שחשבה אז לטובה בעיר.

דויד שווייצר בא להציל את אגודת הפועל שבה נולד, אולם את בנו שלח לשחק במכבי. היום הספורטיבי ולא סמל האגודה בה הוא מאמן.

הכוכב האמיתי

חשוב למאמן כמוהו רק הרישג

המהפכנים אייבי אנשטיין שווייצר (משמאל) צברו ניסיון בחוץ-לארץ והביאו גישה חדשה בטיפול בקבוצה.

הפיעה תל-אביב כולם שיכרו ניצחון. אייבי אנשטיין, מזכיר הפועל, ודב בן-מאיר, מחזיק תיק הפועל במועדון-הפועל-תל-אביב, שבו למישרדיהם שבעי-נחת. סוף-סוף, אחרי 11 שנים קשות, שבהם לא זכתה קבוצת הכדורגל הפועל תל-אביב להגיע להישגים מרשימים, היא דורגה במקום הראשון, בתום 12 המחזורים בליגה, ואף כבשה 24 שערים.

השימחה הכללית ריגשה בעיקר את אלה שזכרו בגאווה את עברה המפואר של האגודה, שנחשבה לאימפריה מבוססת מדי חניה כלכלית יותר מכל אגודה אחרת. "כמו בביונס, אדם נמשך למקום שבו הוא מרגיש בטוח", מסביר אייבי אפי-שטיין, "כל ספורטאי, אוהד, או בעל תפקיד באגודה, הגיע לכאן בגלל השורשים שלו בתנועה".

אם מאמינים בהפועל תל-אביב שלכל אוהד יש גם שורשים בתנועת העבודה, הרי שעוצמת האוהדים מהווה גם כוח פוליטי. כך, למשל, היה מצבו של ניסן גיסנר, מנהל קבוצת הכדורגל של הפועל תל-אביב. למרות שהשחקנים והאוהדים העריצו אותו, היה קשה לו לכבוש את מקומו בהפועל, מכיוון שחשדו בו שהוא חרות-ניק.

הפועל תל-אביב היא האגודה המבוססת ביותר מבחינה כלכלית -

אבל חשובה לה יותר החולצה האדומה, שהפכה דגל לאוהדיה

הבן שלי משיחק במכבי מכיוון שהוא מוכשר, ורציתי שהוא ישתלב בקבוצה טובה, מסביר בביטחון האב הגאה, "אני איש מיקצוע שמתעניין רק בהשגיות ב-ספורט ולא בהשתייכות לאגודה". ב-1970 אימן שווייצר את קבוצת מכבי תל-אביב, ובמישיחק הרבני הצעיר את

שימש כקריין בתחנת השידור המחתרתית, לא השלים בנקל עם העובדה שבנו ישיחק במדי הפועל. מ-1961 עד 1969 כיכבה בטבלה קבור צת הפועל תל-אביב, ובכך הגדילה את חוג אוהדיה. אולם אוהדי מכבי לא ויתרו אף פעם. הם היו קנאים יותר, וידעו

הצעירים, שנהרו למיגרשי הפועל וסחפו את כל חבריהם עימם. שאר ישוב בן ברוך הגיע לקבוצת הכדורגל של הפועל תל-אביב בהשפעת חבריו, האחים בורסוק, שהיו בשנות ה-60 שחקנים נערצים בצפון תל-אביב. אביו, יוסף בן ברוך, שהיה מפעילי בית"ר ואף

כוכבי כדורגל, כמו יעקב חודורוב, פארו את שם האגודה ומשכו קהל-אויב הדים נלהב, שהעריץ את קבוצת הפועל תל-אביב ונשאר נאמן לה. השנים האחרונות סיכנו את המשך נאמנותם של האוהדים. בהפועל נוכחו לדעת, שהיכולת לשלח אוהדים מעלה את מכבי